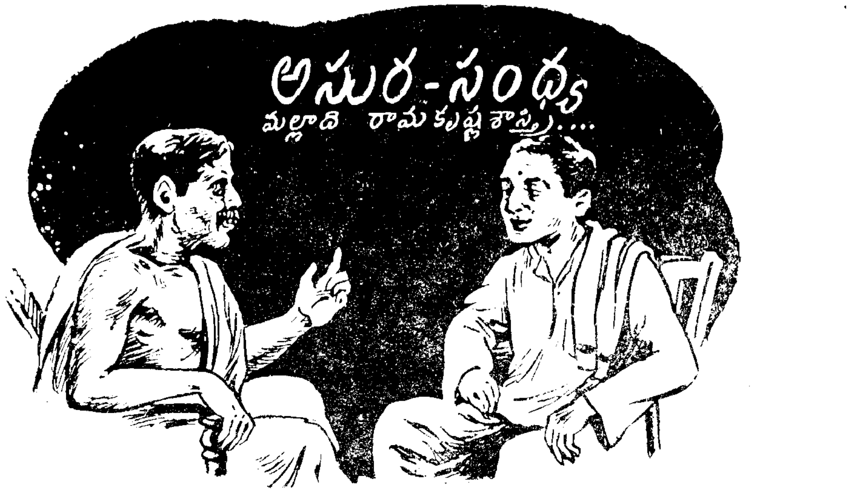

వాడు కొంచెం ధూకుడుగా, రవంత తూలుడుగా లోపలికి వచ్చాడు: నేనూ, మరో నాలాటి పెద్దమనిషీ కుర్చీలు దగ్గరగా లాక్కుని చిన్ననాటి ముచ్చటలు కూడ బలుక్కుంటున్నాం: కలయబడ్డట్టు, మధ్యకు అడుగు వేసి,—'ఏదీ పంతులూ! చెయ్యియిలా పారేయ్!' అన్నాడు: పారేశాను: పట్టుకుని ఊపేశాడు:

'ఏం-దెబ్బ. తగిలిందా ఏంరా।' అని. నవ్వుతూ అడిగాను. చేయి వాడికి అప్పగించేసి—

'ముక్కుకు సూటిగా।'-హుంకరించినట్టు అని, నావంకా, ముక్కూ మొగం ఎరుగని అవతలి పెద్ద మనిషివంకా చూసి. ధీమాగా పకాలుమని-ఒక్క అంగలో వెళ్ళిపోయినాడు.

'ఎవడు వీడు?-' అన్నట్లు చూశాడు బొమలు చిట్లించి, అవతలి పెద్దమనిషి-

'సుబ్రహ్మణ్యం।'

'ఏ సుబ్రహ్మణ్యం।-'

-'అదేమిట్రా-అల్లా తెలియనట్టు అడుగుతావేం-వీడిని ఎరక్కపోవడ మేమిటి?-ఎరగనివాడు ఊ మొత్తంమీద ఒక్క పురుగులేదే'-అనబోయి అంతలో మాట సంబాళించు కున్నాను:

అవును-వీడికి ఎలా తెలుసు?-ఇరవై ఏళ్ళ యి సందున. యీ ఊరు వచ్చిన పాపాన పోయినాడ యీ పెద్దమనిషి?-ఇతగాడూ నేనూ బళ్ళో ఎన్నేళ్ళో కలిసి చదవుకున్నాం-కాలేజీ నాటకాల్లో కలిసి వేషాలు వేశాం-ప్రైజులు పంచుకున్నాం. చదువు అయిపోగానే-ఇక్కడ కాదు యింగ్లండనీ, అక్కడకాదు అమెరికా అనీ,-యింతలో యు మనీ.-మొత్తానికి బయలుదేరిన వేళావిశేషం ఎలా టిదో కాని,-ఇన్నాళ్ళకు తిరిగివచ్చాడు-ఇవాళే,-ఓ దిగాడు:

'సోమయ్యగారి సుపుత్రుడురా।-' అని. విప్పి చెప్పాను.

'సోమయ్యగారంటే-గుడ్డిసోమయ్యేనా—'

'ఊ।'

'పెంచుకున్నాడా?'

"పెంచింది మరొకరు?"

'అదేమిట్రా।'

http://www.maganti.org

'అంతేరా!-వీడు మొర్రో ఫలాని వాడికొడుకో అంటూంతే. అదేమిటంటావేంరా?-'

'అవక!-సోమయ్యకు. ఎన్నడో మనం పుట్టక ముందే.....'

'పెళ్ళాం పోయిందనుకో-ఏం. మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకో కూడదా?-

'అన్నేళ్ళు వచ్చాకా?-కళ్ళుచప్పగా పోయినాకా? ఎవరిచ్చార్రా పిల్లని వీడికి—?

'ఎవరో తలకు మాసిన వాళ్ళు-పిల్లది ఏంచూసి చేసుకుందో నీకూ నాకూ తెలుసుగద!'

"దబ్బుంటే నేంలే!-వీడు పెళ్ళి చేసుకోవడం, ఆ పెళ్ళాం ఓ బిడ్డను కనడం జరిగిందన్న మాట-పోనీలే వంశం నిలిపింది. వారసుణ్ణి ప్రసాదించింది'

'ఒరేయి బాబ్జీ!-నీవు పొరబాటు పడుతున్నావ్-సోమయ్య చేసుకున్న చిన్నది. పరపురుషేక్షణ పరిహృత వ్రతశీల-సాక్షాత్ పచ్చి పతివ్రత-'

'అవిడ పాతివ్రత్యానికి నీవు హామీ యివ్వడ మెందుకురా-ఎలాగైతేనేం-ఆడదైనందుకు కనడం ప్రధానం. ఒకవేళ కుంటిదీ గ్రుడ్డిదీ కాదుకద!—

ఆదేం ఖర్మ-బంగారపుబొమ్మ-శలాకలాటి పిల్ల-ఆ చక్కదనం చూస్తే-ఆడపిల్లలే విరుచుకు తినేట్టు ఉంటుంది-ఉండేది!—'

"మరి, యిప్పుడేమైంది?—'

'సోమయ్య కాస్తా గుటుక్కుమనంగానే మాయ మైంది—'

'ఎవడితో—'

'ఆదే ఎవరికీ అంతు చిక్కలేదు—'

'మూటా ముల్లెతోనేనా?—'

"ఎబ్బే! కట్టు బట్టలతో—"

"చిత్రంగానే ఉందే!—అదేమన్నా. ఒక్కవేళ-ఏకాశీ మజిలీల్లోంచో ఊడిపడ్డ కామినీ భూతంకాదు కద!-ఇంతకూ ఎవరా సంబంధం కుదిర్చింది?—"

"నేను!—"

అవతల పెద్దమనిషి-గుక్క మింగి-మిర్రిమిర్రి చూసి-ఫక్కున నవ్వి-ఇదా కథ!-నన్ను ఏడిపించ డానికా.-యింత గ్రంథం పేనావ్?-నేనప్పుడే పసిగట్టానులే-!-" అని గుక్క తిప్పుకున్నాడు-

నేనూ రెండుబారలు కలిసినవ్వి-

'ఇంతకూ. నీవు నమ్మ లేదన్నమాట!-ఇదిగో భగవద్గీత-పట్టుకు ప్రమాణం చేస్తున్నాను-ఇహనైనా నమ్ముతావా?-నీకు ఇలాటి వాటిమీద విశ్వాసం పూర్తిగా చచ్చిపోయిందా—'

"నీకు మతిపోయిందా?—"అయినా, నీ విర్వాహకం ఏమిటో చెప్పు-ఏ అమాయకురాలి గొంతు కోశావో—

"పాతికేళ్ళ చిన్నది-అమాయకురా లెలా అవుతుంది?—"

"అయితే, అందులో ఏదో మాయామర్మం ఉంది అన్నాళ్ళు పెళ్ళికాకుండా-నాకేం అర్థకావడం లేదురా అబ్బీ!—

"ఏంటే అవుతుంది-కాకపోతే అప్పుడడుగు,-విప్పి చెవుతాను—

"అంతేలే!-అసలు ముడివేసింది. నీవేగా!—"

—"ఒరేయ్ ఒట్టంటే ఒట్టే!—ఇది వ్రతకథ లాటిది. ఇహానన్నా చెప్పనిస్తావా?—ఇంతటితో పోనీయనా!—"

—"ప్రస్తావనే ముక్కాలు పీశెకు పెంచావ్; ఇప్పట్టున వదిలివేస్తే-మన్మధుడు ఊరుకోడురా—"

"ఇందులో వాడిప్రమేయం ఏమీ లేదురా—"

"ఉండకపోయినా యిబ్బంది రాలేదుగా-ఒక్క ఇండియాను మినహాయిస్తే-ఏదేశంలో చూసినా, మన్మధుడు అక్షరాభ్యాసపు వయసన్నారాని పసిగుడ్డు-రతీదేవికి అంగాంగ వైభవం అంతాపుష్కలమే కాని.—కళ్ళుమాత్రం ఉండవు-అంతమాత్రాన ఆ దేశాల్లో రాత్రులూ. పవళ్ళూ గొడ్డుపోతున్నాయా,

—గుర్రం గుడ్డిదైతేనేంగాని ఈ సందేహం మటుకు బాధిస్తూందిరా! చౌడప్ప పద్యపాదాలు జ్ఞాపకం ఉన్నాయ్ కాదూ—"ఇలు వరున మాను

షంబును కులమున్ గల సోమయాజి కూతురి క్రైసన్. ఎట్‌సిటెర,— పెళ్లైందంటే పోనీ సంబరమే సనుకో. కాని, వగ్గైపోయిన సోమయ్య బారసాలకు ఎక్కొవచ్చేంతగా పుంజుకున్నాడా నిండు మనంబుతో, 'మమ' అనుకున్నాడా ?—'

"చెప్పేది వింటే ఏ సందేహం ఉండదు. మళ్ళీ కాస్త కాఫీ నంజుకో. సిగరెట్ ఆరకుండా రగుల్చు. మనం మంగళం పాడేదాకా ఊకొట్టు—

అవతల పెద్దమనిషి నేను అన్నంతాచేసి కుర్చీకి ఓరగిలపడి కూర్చుని "సై" అన్నట్టు తల విసిరాడు. నేను, అనగనగా అని మనసులో గొణుక్కొని కథ ఎత్తుకున్నాను. టెలిఫోన్ గణగణలాడింది అందుకుని పక్కను బజ్జోపేశాను;మాటల మధ్య రగడలేకుండా పనస ఎత్తుకున్నాను.

—"సోమయ్య స్వభావం మొదటినుంచీ మనకు తెలియందేముందీ? ఎప్పుడూ, ఒంటి కట్టు రామలింగమే గద !

"బంధువులందరినీ, ఎల్లకాలమూ అల్లా ఆమడ దూరాన్నే ఉంచేశాడు. వీళ్ళందరికీ తనమీద అపేక్ష కాదు, తనదగ్గర ఏకాస్తో కూస్తో ఉన్న ముల్లెమీదే చూపని ఆ ఉద్దండుడి నమ్మకం. "మాకు అంతో యింతో భగవంతుడు ఇవ్వనే ఇచ్చాడు. నీ డబ్బు ఎవడి క్కావాలయ్యా ! బడుగల్లే ఆలా ఉన్నావని నీ మీద జాలికొద్దీ ఏదో కనిపెట్టి చూద్దామని వచ్చాంగాని !" అంటూ అయినవాళ్ళు ఒకళ్ళో ఇద్దరో మొత్తుకున్నా, "ఉహుఁ అదంతా ఓ వేషం, ముందు ఇల్లా అంటూనేచేరి పీఠం కట్టుకుని కూర్చుని వీ డిప్పుడు హరీ అంటాడా అని కాచుకు కూర్చుంటారు. నాకు దగ్గులు నేర్పుతారా !" అనేవాడు, చివరదాకా ఆమాటమీదనే ఉన్నాడు.

ఇంట్లో గొల్ల వెంకాం ఒక్కతే కనిపెట్టుకుని ఉండేది ఇంత చేదోడుగా. అదిమాత్రం ఏం చిన్నదా, చిదుకుదా, ఇంత వయస్సూ చెల్లిందేనాయెను. మొదటినుంచి తినిఉన్న విశ్వాసాన అల్లాగే అంటిపట్టుకుని ఉంది. అరమరిక లేకుండా ఉపచారం చేసింది. వెళ్ళిపోయింది.

అప్పటికే సోమయ్యకు ఏణ్ణర్థంనుంచీ, బొత్తిగ చూపు ఆనడంలేదు. ఒంట్లో దార్ఢ్యం అసలే లేదు. అది పోయిందనగానే, ఆ పూటంతా భోజనం మానేసి, పలకడం మానేసి-ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. చివరకు ఓ ప్రొద్దువేళకు తెప్పరిల్లి "ఇంకో గత్యంతరం లేదు,చేసుకుని తీరవలసిందే!" అని గొణుక్కున్నాడు. ఆ మాటే నాతోనూ అన్నాడు.

నేను విస్తుపోయిరా నంటే నమ్ము ! ఎన్నడూ లేనిది ఇప్పుడు సోమయ్యకు ఈ బుద్ధి పుట్టిందా ! చేసుకుందామన్నా ఆడ పిల్ల లంటే అంత ఈనకాచి ఉన్నారా ఎంత డబ్బుకు ఆసపడినా చూస్తూచూస్తూ ఏకన్న తండ్రి చేజేతులారా కూతురి గొంతుక కోస్తాడు ?—

ఈ మాటలే సోమయ్యతో అన్నాను : మందలించాను. కాని, ఆ మానవుడు అదే మాట రాచి రాపాడాడు. అయితీరవలసిందే అన్నాడు. ఆ రవంత పుణ్యమూ నేనే కట్టుకోవా లన్నాడు.

ఇహ తప్పుతుందా మరి ! ఇష్టదైవానికి మ్రొక్కుకుని రెండో కంటివాడికి తెలియకుండా ఇంట్లోనే వెంకటేశ్వరస్వామి పటం ఎదుట సోమయ్యను ఓ యింటివాణ్ణి చేశాను.

పెళ్ళికూతురు మా బావమరదికి మేనమామ కూతురు మూగపిల్ల. కాని, మాంచి యోగ్యురాలు.

పెళ్ళికి మా అక్కా బావా పెత్తనంచేశారు. కొత్త సంసారం కదా అని తోడుగా వీళ్ళ యింట్లోనే వచ్చివున్నారు. నేనూ, సరే వాళ్ళతోబాటే —అప్పట్లో మనకూ మరో పనీ పాటా అంటూ వేరే లేదాయెను !

పిల్లది ఘట్టి యోగ్యురాలని ముందే మనవి చేస్తిని కదా ! అలాగే మెలగింది. సోమయ్య మనసు కనిపెట్టి అతడికి ఏ లోపమూ రానీకుండా వేయి కళ్ళతో కనిపెట్టి చూసింది. ముప్పొద్దులా చక్కగా

స్నానానికి అన్నీ అమర్చి స్నానంచేయించేది. సుష్టుగా భోజనం చేస్తున్నంతసేపూ దగ్గరకూర్చుని విసురుతూ యిష్టాగోష్టిగా మాట్లాడుతున్నట్టు రకరకాలుగా నవ్వేది. నిద్రపోయేదాకా కాళ్ళు వత్తేది. ఇలా పొత్తిళ్ళలో కూనను పెంచినట్టు పెంచింది.

సోమయ్య అన్నాళ్ళూ యింద్రభోగము అనుభవించా డనుకో, కళ్ళారా పిల్లదాని చక్కదనం చూసి మురిసిపోయేందుకు లేకుండా ఆ మూల దైవం దృష్టి ఊడలాక్కున్నా, ఇంటికైన యిల్లాలు, నోరారా పలుకరించేందుకూ, పిచ్చాపాటీ చెప్పేందుకూ వీలులేకుండా ఆ లోపం ఒక్కటే ఉన్నా ఆ సంసారానికి మటుకు మరే లోటూ లేకుండా చూడ ముద్దుగా ఉండేదనుకో. క్రమేణా, సోమయ్యకూ ఆ మూగ నవ్వే అర్థంచేసుకోవడం అలవాటయిపోయింది. మనసులో మాటలు విప్పిచెప్పినట్టు విపులంగా సైగలుచేయడం తనంతట తానే అలవాటు చేసుకున్నాడు. ఇంటి ఖామందు లిద్దరూ అలా మూగగానే కాలక్షేపం చేసుకుంటూ రావడంతో చూపే యింటిల్లిపాదికీ-అంటే మా అందరికీ ఆ పోడిమే అలవాటైపోయింది. కొత్తలో మా అక్కా బావా, చూసి నవ్వేవాళ్లూ కాని క్రమేపీ పాతబడిపోయింది.

"ఇలా ఉండగా ఉండగా సోమయ్యకు ఓ చింత ఆవేశించింది. అసలు ఏ పోణిమీ లేనంతకాలమూ సుఖంగానే ఉన్నాడు. కాని, పెళ్ళి అంటూ ఒకటి అయింది కనుక, ఇహ ఆ తరువాయికూడా తీరి ఆ కడుపున ఓ కాయ కాస్తే-ఈ ధ్యాసలో పడ్డాడు. కాని, అది సాధ్యమా ?-"

ఇంతవరకూ కొంటె చూపు పెట్టి వింటూన్న అవతల పెద్దమనిషి ఎద్దేవాగా ఆవలిస్తూ, ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ "సాధ్యం కాకేం జేస్తుందిలే! అన్నాళ్ళూ యింట్లో విన్ను కట్టేసి మేపింది, ఆ మొక్కు తీరుస్తావనేగా! నీ అండ చూసుకోకుండానే చేసుకున్నాడంటావా ?" అని తనలో తాను అనుకుంటూన్నట్టు నసిగాడు.

నేను ఛెళ్లుమని లేచాను.

"ఒరే బాబ్జీ! ఆ మాటే అనవద్దన్నది. ఆ మహా యిల్లాలు విషయంలో అలాటి పాదిత్యం తలచిన వాళ్ళకు కళ్ళు పోతాయి. అంత పతివ్రత అష్టాదశ పురాణాల్లోనూ లేదు. ఆ యిల్లాలికి పురుషుడంటే ఒక్క సోమయ్యే. అతడు ఎంత కొరమాలినవాడైనా—"

అవతల పెద్దమనిషి ఈ ధూకుడు చూసి,కొంత తగ్గాడు "నే నేం పాపపు మాట లనడం లేదు భాయీ! సోమయ్య మనసులో కోరిక నెరవేరేందుకు దైవం ఏరూపాన అనుగ్రహించి ఉంటాడా అని మథన పడుతున్నాను" అన్నాడు.

"అంతే.- సరిగా దైవమే అనుగ్రహించాడు! దైవకృప కూడా ప్రసరిస్తేనేకాని మానవ యత్నం ఎంత ఉన్నా ఫలం పాటి కాదనీ, దైవం తిన్నగా చూసినప్పుడు ఇలాటి ప్రమేయాలతో నిజంగా నిమిత్తమే లేదనీ ఏవం విధములైన ధర్మపన్నాలు సోమయ్యకు సనాలక్ష తెలుసును. కన్యగా ఉన్న మరియమ్మను పరిశుద్ధాత్మ కరుణించి నమ్ముకుంటే పశువుల చావడిలో నైతేనేం, బంగారు తండ్రిలాగా లోకరక్షకుడు జన్మించలేదూ. ఏదో ఒకనాడు యాదాలాభాన మనువు తుమ్మితే ఇక్ష్వాకు రాజేంద్రుడు ఉంగా అనలేదూ ? అలాగే ఎందుకు జరుగకూడదు ? సూర్యుణ్ణి ఆరాధించి గొంతెమ్మ కవచకుండల సమేతుణ్ణి కన్నదా లేదా ? భక్తి తప్పనప్పుడు ఫలం తప్పుతుందా, ఇదెంత కలియుగమైతే మాత్రం!

"కలౌ వేంకట నాయకః-అన్నది, వేదవాక్కు-భక్తులకు సర్వకాల సర్వావస్థలయందూ కొంగు బంగారమైన శ్రియఃపతి. అహరహమూ, నమ్మి కొలిచిన వారిని చిన్నచూపు చూస్తాడా? సోమయ్యకు, ఈ నమ్మకం మూఢునికన్న ఉద్ధోలంగా ఉంది: ఇల వేలుపైన వేంకటేశ పెరుమాళ్ళకు అహోరాత్రాలూ యీ కోరికే మనవి చేసున్నాడు. సరిగా ఏడది తిరిగేప్పటికల్లా పొత్తిళ్ళలో పాపను అందుకుని, రొమ్ముకు హత్తుకున్నాడు. అలాటి తపస్సు దైవం

http://www.maganti.org

ఎన్నటికీ వృధా చెయ్యడు. అని, మాకందరికీ కూడా తెలిసివచ్చిందిరా భాయీ?

“తరువాత మరో అయిదు సంవత్సరాలు జీవించాడు సోమయ్య: పిల్లవాడి ముద్దు మురిపెములన్నీ అలకించాడు. అంత ఆస్తి పొల్లుబోకుండా, సక్రమంగా అనుభవించేందుకు హక్కుదారుడు కలిగాడన్న సంతోషం. దిక్కు దివాణమూ లేకుండా, ఒంటిగా పక్షికి మల్లే రాలిపోకుండా, తనకు అయిన వాళ్ళ కళ్ళ ఎదుట సునాయాసంగా కళ్ళుమూశాడు. పిల్లవాడికి ఏమీ భయంలేదు, మేము కళ్ళల్లో పెట్టుకు పెంచుతామని, మా అక్కా బావా, ఆయనకు అభయం యిచ్చారు. మా బావమరదే పైగా వాళ్ళ ప్లీడరుకూడాను! ఆస్థి సంరక్షణ విషయంలోనూ, సోమయ్యకు యద్విధమైన దిగులూలేకుండా పోయింది. అన్నమాట తప్పకుండానే, మా వాళ్ళు పిల్లవాడిని పెంచి, విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి, ఇంతవాణ్ణి చేశారు.”

అవతల పెద్దమనిషి. సాంతం విని, “అలాగేం!” అన్నట్టు, కోరగానే తల ఊగించాడు. మరి, పిల్లివాడి తల్లి సంగ తేమిటి? అన్నాడు.

“మొదటే మనవి చేశానుగా! ఎవరో దేవతా మూర్తి, పాపం ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణ్ణి కనికరించింది. ఇల్లు నిలిపింది. వచ్చినపని అయిపోగానే, అవతారం ఉపసంహరించుకుంది!”

“మరి, మీబంధు వన్నావు కదూ!”

“అవును; మనకు దేవతలు బంధువు లుండకూడదా?”

‘పోనీలేగాని,-అలాటి దేవతకు, ఈ నిక్షేపరాయడు పుట్టాడేం?-’

‘అది మేనమామ పోలికలే!-’

‘అతగా డెవడు?-’

-ప్రశ్న వేస్తుండగానే, సమాధానం ఆకళింపైనట్టు, అవతల పెద్దమనిషి. నన్ను చురచుర చూసి నవ్వాడు-నేనూ నవ్వాను!

‘ఇదంతా నీ భాగోతమా!’ అన్నాడు.

‘ఏదో,-మనకు చేతనైన సాయం, మనం చేశాం!-నిజంగానే ఏక్కడినుంచో, పిల్లను కొనుక్కొచ్చి కట్టబెట్టామనుకో. అబ్రతుకు అధాను కావడమే తప్ప ఆ బ్రాహ్మడు ఏంబావుకునేవాడు. మొన్నాటినుంచీ, యిల్లు సత్రమైపోయేది; లేదా, చేతికి అందినది తుడిచిపెట్టుకుని పిక్క తుర్రుమనేది. అలా కాకుండా, —నేనే అప్పుడప్పుడు చీరె సింగారించాననుకో,—నిజంగానే దయతో జాలితో, అవసరమైన ఉపచారం చేశాననుకో! ఈమాత్రం ఉద్ధరింపుకు నేను పూనుకోవడం మంచిది కాదూ?— నిజంగా, నిసలైన ఆడపిల్లయితే మాత్రం, ఆ బ్రాహ్మడికి అంతకుమించిన అవసరం పట్టదుకదా. ఎవరినో తెచ్చి ఉసూరుమనిపించడం ఎందుకు?—

‘సరిగ్గా సోమయ్య తపస్సు చేస్తున్న రోజుల్లోనే, మా అక్కయ్యకు ఈ బంగారుతండ్రి పుట్టాడు. ఈ సాయం ఆ దంపతులు చేశారు. ఉత్తరత్ర పిల్లవాడూ సుఖపడతాడు. ప్రస్తుతం సోమయ్య కోరికా తీరుతుంది. అంతేకాని, వాళ్ళకు పిల్లలు చేదనా?-పెట్టి పోషించుకునే శక్తి లేకనా?—’

‘మీరు అందరూ కలిసిచేసిన మోసం అన్నమాట!’

‘అది, గిట్టనివాళ్లు అనవలసినమాట!-సోమయ్య నిశ్చింతగా బ్రతికాడు. మహారాజల్లే కళ్లుమూశాడు. అదే మనకు కావలసింది. మోసమను,—లౌక్యమను,—రెండోకంటివాడికి తెలియకుండా, రొష్టు లేకుండా, మనం చేయగలిగిన ఉపకారం ఆ జీవికి చేశాం—’

—‘మరి, మేనల్లుణ్ణి ఇట్లా తయారుచేశావేం? పట్టపగలే తీర్థం సేవించి వస్తున్నాడు?—’

‘ఏనుగు నెక్కినప్పుడు ఆమాత్రం తూలుడు ఉండకపోతే ఎలా? వాడు పైకి అలా కుర్రతనంగా ఉన్నాడు కాని, నిన్నూ నన్నూ అమాంతం కబళించే ప్రయోజకుడు. వాడు పందెంకట్టిన ఘోడా, ఓడిపోవడం అంటూ లేదు; ఇప్పుడూ ఆ విసురు మీదనే వచ్చాడు-ఎంతో కనుక్కుంటూ నుండు-’

టెలిఫోను సరిగా అమర్చి పిల్చాను,-అవతల నుంచి చెప్పిందంతా, సరే,-! ఓహో! అలాగా-!’ అంటూ విన్నాను-

‘అంతా ఓ పాతికవేల పైచిలుకు గెల్చాడు-మనిద్దర్నీ సాయంకాలం సహపంక్తికి-ఆహ్వానించాడు-సరే నన్నాను—’

‘సరుకు మంచిది దొరుకుతుందా?’ అన్నాడు నవుగుతూ అవతల పెద్దమనిషి-

‘దొరక్కపోతే-పుట్టిస్తాడు-అంతా మన తరిఫీయతే! అన్నాను—

PRINTED BY P. S. VENUGOPALASWAM NAIDU AT VINODHAN PRESS 33 JONES STREET G. T. MADRAS 1. AND PUBLISHED BY P. MIRA BAI AT 16 JONES STREET MADRAS 1.
EDITOR P. MALLIKARJUNA RAO

Source: Press Academy Website, Kinnera Patrika 1949

Disclaimer: This topic/article/write-up has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience and with no intention what so ever of copy right violation.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with.

Maganti Vamsi Mohan